

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717204199
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7717204199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobkyne: A. M., nar. X.X.XXXX, bytom v E. Y. W. XX, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.2.2018 č.k. 14Csr/1/2017-50 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, pod sp. zn. SRSAspA 01372/16 zo dňa 30.11.2016. Stranám náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, § 2 ods. 1, § 3 do. 1, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1, § 73 ods. 4 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 1,3 a 4, § 53 ods. 1,2,3 a 5 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobkyňa v tomto konaní domáha voči žalovanej zrušenia rozhodcovského rozsudku, jej žaloba je opodstatnená.

3. Nakoľko spor medzi zmluvnými stranami spĺňal definíciu spotrebiteľského sporu v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. súd v prvom rade konštatoval, že rozhodcovský súd, ktorý vo veci rozhodol napadnutým rozhodcovským rozsudkom mal postupovať podľa ustanovení zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to konkrétne podľa ust. § 73 tohto zákona.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku zo strany žalobkyne bol podaný včas, teda v lehote troch mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku žalobkyňi ako účastníčke rozhodcovského konania v zmysle § 46 ods. 1 prvá veta zák. č. 335/2014 Z.z.. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 30.11.2016 a žalobkyňi bol doručený dňa 12.12.2016. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 3.3.2017, žalobkyňa tak urobila v lehote stanovenej zákonom troch mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku.

5. Vzhľadom na to, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu na riešenie sporov vyplývajúcich z nej je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal tým, či rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami sporu, je platná.

Znenie skúmanej rozhodcovskej zmluvy podľa názoru súdu prvej inštancie budí dojem, že je individuálne dojednaná. Obsahuje vyhlásenie dlžníka, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, a že bol pred jej uzatvorením osobitne poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že v skutočnosti sa tak nestalo. Rozhodcovská zmluva nebola žalobkyni riadne samostatne predložená, nebola vopred oboznámená s jej obsahom a podmienkami a ani s dôsledkami jej podpisu. Veriteľ (žalovaný) vlastne nesplnil záväzok, ktorý si v rozhodcovskej zmluve sám dal. Postup žalovanej, ktorá sa snažila skryť rozhodcovskú zmluvu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu, tak aby ju žalobkyňa podpísala bez toho, aby sa ňou podrobnejšie zaoberala, alebo o nej vedela dáva dostatočný základ pre záver, že daná zmluvná podmienka je neprijateľnou. Neprijateľná zmluvná podmienka je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nebolo možné založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto rozhodcovský súd nebol oprávnený na základe návrhu podaného žalovanou riadne konať, vec prejednať a rozhodnúť. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel a napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil.

6. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal. Úspešnej žalobkyni trovy konania nevznikli a ani ich náhradu neuplatnila a žalovaná nebola v konaní úspešnou.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 f / a h/ C.s.p. a odvolaciu súdu navrhla, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnila náhradu prvoinštančného a odvolacieho konania. Poukázala na to že žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku po zákonom stanovenej trojmesečnej lehote. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený 12.12.2016, ktorá skutočnosť bola potvrdená z rozhodcovského súdu. Žalobný návrh bol podaný na súd až 3.3.2017. S poukazom na § 41 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nakoľko žalobkyňa zmeškala trojmesečnú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom ide o lehotu prekluzívnu, mal súd prvej inštancie žalobu zamietnuť.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

10. Rozsudok je vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku a vo výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.7.2019 o 9.55 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 4.7.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že odvolacie dôvody namietané žalovanou nie sú naplnené.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

14. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd dopĺňa nasledovné:

16. Podstatou odvolacej argumentácie žalovanej je spochybnenie záveru súdu prvej inštancie o správnom posúdení lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku stanovenej v ust. § 41 zák. č. 244/2002 Z.z o rozhodcovskom konaní, ktorá je lehotou prekluzívnou.

17. K dôvodom odvolania odvolací súd udáva, že správne súd prvej inštancie posudzoval zákonom stanovenú prekluzívnu lehotu podľa ust. § 46 ods. 1 veta prvá zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a dospel k správne záveru, že žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku včas, teda v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote troch mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na § 73 ods. 2 zák. č. 335/2014 Z.z. podľa ktorého na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1.1.2015, sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014. Nakoľko v danom prípade začala plynúť táto lehotá po 31.12.2019, správne na daný prípad aplikoval súd zák. č. 335/2014 Z.z.

19. Ako vyplynulo zo záveru súdu prvej inštancie uvedeného v rozsudku, ktorý sa stotožňuje s tvrdením žalovanej uvedenom v odvolaní, rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 30.11.2016 a žalobkyni doručený 12.12.2016. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola žalobkyňou doručená súdu prvej inštancie dňa 3.3.2017. Stalo sa tak v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, ktorá uplynula až 12.3.2017.

20. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka žalovanej o tom, že žalobkyňa nepodala žalobu včas, neobstojí.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 387 ods. 1 C.s.p., vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní úspešná, avšak trovy odvolacieho konania jej nevznikli a žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol, keďže bola v konaní neúspešnou.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).